

काक्षीवती घोषा। अश्विनौ। जगती, १४ त्रिष्टुप्

यो वां परिज्मा सुवृदश्विना रथो दोषामुषसो हव्यो हविष्मता।

शश्वत्तमासस्तमु वामिदं वयं पितुर्न नाम सुहवम् हवामहे ॥ १०.०३९.०१

अश्विनौ- हे प्राणेशौ । यः । वाम्- युवयोः । परिज्मा- परितो गन्ता । सुवृत्- सुष्ठु वर्तमानः । रथः- लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीको रथः । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । दोषामुषसः- दिवारात्रम् । हविष्मता- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्ययुक्तेनोपासकेन । हव्यः- ह्यातव्यः । तम् । इदम्- इमम् । वः- युवयोः । रथम् । सुहवम्- शोभनाह्वानम् । शश्वत्तमासः- सनातनधर्मस्थाः । वयम् । पितुर्न नाम- पालकस्य नामेव । हवामहे- आह्वयामः ॥१॥

चोदयतं सूनृताः पिन्वतं धिय उतपुरंधीरीरयतं तदुश्मसि।

यशसं भागं कृणुतं नो अश्विना सोमं न चारुं मघवत्सु नस्कृतम् ॥ १०.०३९.०२

सूनृताः- प्रियहितवाचः । चोदयतम्- चोदनं कुरुतम् । धियः- चित्तधारणाः । पिन्वतम्- पूरयतम् । पुरन्धीः- प्रज्ञाः । ईरयतम्- प्रेरयतम् । तत् । उश्मसि- कामयामहे । अश्विना- हे प्राणेशौ । यशसम्- कीर्तियुक्तम् । भागम्- अस्मत्सौभाग्यम् । नः- अस्मभ्यम् । कृणुतम्- कुरुतम् । चारुम्- सुन्दरम् । सोमम्- रसम् । न- इव । मघवत्सु- दैवीसंपद्वत्सु । नः- अस्मान् । कृतम्- कुरुतम् ॥२॥

अमाजुरश्विद्वथो युवं भगोऽनाशोश्चिदवितारापमस्य चित्।

अन्धस्य चिन्नासत्या कृशस्य चिद्युवामिदाहुर्भिषजा रुतस्य चित् ॥ १०.०३९.०३

अमाजुः- जूर्यन्त्याः । चित्- अपि । युवम्- युवाम् । भगः- सुभगौ । भवथः । अनाशोः- अनशनस्य । चित्- अपि । अपमस्य- धनादिभिर्निकृष्टस्य च । अवितारा- रक्षकौ । नासत्या- हे सत्यस्वरूपौ । अन्धस्य चित्- नेत्रहीनस्यापि । कृशस्य- दुर्बलस्यापि । रक्षकौ । रुतस्य चित्- व्याघेरपि । भिषजा- भिषजौ । आहुः- इति वदन्ति ॥३॥

युवं च्यवानं सनयं यथा रथं पुनर्युवानं चरथाय तक्षथुः।

निष्ठौग्र्यमूहथुरच्चस्पारि विश्वेत्ता वां सवनेषु प्रवाच्या ॥ १०.०३९.०४

युवम्- युवाम्। च्यवानम्- च्युतिं गतम्। सनयम्- पुराणं जीर्णं गतम्। चरथाय- सञ्चाराय। यथा। रथम्। नवम्। तथा। युवानम्- तरुणम्। तक्षथुः- चक्रथुः। अद्भ्यस्परि- जीवोदकधाराभ्यः परि। तौग्र्यम्- भुज्युं चिद्रश्मिभावुकम्। ऊहथुः- निर्वाहं चक्रथुः। विश्वा- सर्वाणि। ता- तानि। वाम्- युवयोः कर्माणि। सवनेषु- युवयोर्भजनेषु। प्रवाच्या- प्रवाच्यानि वक्तव्यानि ॥४॥

पुराणा वां वीर्यां प्र ब्रवा जनेऽथो हासथुर्भिषजा मयोभुवा।

ता वां नु नव्यावसे करामहेऽयं नासत्या श्रदरिर्यथा दधत् ॥ १०.०३९.०५

नासत्या- हे सत्यस्वरूपौ। वाम्- युवयोः। पुराणा- प्राचीनानि। वीर्या- वीर्याणि। जने- जनेषु। प्र ब्रव- प्रकर्षेण वदामि। अथो- अपि च। मयोभुवा- आनन्दकरौ। भिषजा- वैद्यौ। आसथुः- भवथः। यथा। अयम्- एषः। अरिः- भवन्मार्गः। श्रत्- श्रद्धाम्। दधत्- दधाति। तथा। नव्यौ- अभिनवौ। ता वाम्- तादृशौ युवाम्। अवसे- रक्षायै। करामहे- कुर्मः ॥५॥

इयं वामहे शृणुतं मे अश्विना पुत्रायैव पितरा मह्यं शिक्षतम्।

अनापिरज्ञा असजात्यामतिः पुरा तस्या अभिशस्तेरव स्पृतम् ॥ १०.०३९.०६

अश्विना- हे प्राणेशौ। वाम्- युवाम्। इयम्- एषाहम्। अहे- आह्वये। पितरा- पितरौ। पुत्रायैव- सुताय यथा तथा। मह्यम्- मे। शिक्षतम्- विद्यां दत्तम्। अनापिः- अबन्धुः। अज्ञा- ज्ञानरहिता। असजात्यामतिः- अश्रद्धेया। अभिशस्तिर्मागच्छति। तस्या अभिशस्तेः। पुरा- प्रागेव। अव स्पृतम्- मामवपारयतम् ॥ ६ ॥

युवं रथेन विमदाय शुन्ध्युवं न्यूहथुः पुरुमित्रस्य योषणाम्।

युवं हव वध्रिमत्या अगच्छतं युवं सुषुतिं चक्रथुः पुरंधये ॥ १०.०३९.०७

युवम्- युवाम्। रथेन- स्ववाहनेन। विमदाय- मदवियुक्तायोपासकाय। पुरुमित्रस्य- बहुसखस्य। योषणाम्- पुत्रीम्। शुन्ध्युवम्- शुद्धाम्। न्यूहथुः- प्रापयताम्। युवम्- युवाम्। वध्रिमत्याः-

चित्तस्य देशबन्धनयुक्तायाः । त्वं विश्वस्य जगत इति मन्त्रे वधिशब्दस्य पाशार्थ उच्यते सायणेन ।
बध्यते अनेनेति वधिः । हवम्- आह्वानं श्रुत्वा साहाय्याय । अगच्छतम्- आगच्छथः । युवम्-
युवाम् । पुरन्धये- प्रभूतप्रज्ञायै । सुषुतिम्- शोभनरसनिष्पत्तिम् । चक्रथुः ॥७॥

युवं विप्रस्य जरणामुपेयुषः पुनः कलेरकृणुतं युवद्वयः ।

युवं वन्दनमृश्यादुदुष्यथुयुवं सद्यो विशपलामेतवे कृथः ॥ १०.०३९.०८

युवम्- युवाम् । जरणाम्- जीर्णम् । उपेयुषः- गतस्य । विप्रस्य- मेधाविनः । कलेः- मन्त्रशब्दवतः ।
कल शब्दसंख्यानयोः । वयः । पुनः- भूयः । युवत्- यौवनमयम् । अकृणुतम्- अकुरुताम् । युवम्-
युवाम् । वन्दनम्- स्तुतिपरम् । श्यथात्- कूपोपलक्षितबन्धनात् । ऊपथुः- उदैरयतम् । युवम्-
युवाम् । सद्यः- क्षणात् । विशपलाम्- विशां पालनसङ्ग्रहशक्तिम् । ला ग्रहे । विशः प्रजाः पात्यनेन
सैन्येन तल्लाति यया तामिति दयानन्दः । एतवे- गमनाय । कृथः- चक्रथुः ॥८॥

युवं ह रेभं वृषणा गुहा हितमुदैरयतं ममृवांसमश्विना ।

युवमृबीसमुत तप्तमत्रय ओमन्वन्तं चक्रथुः सप्तवध्रये ॥ १०.०३९.०९

गुहा हितम्- वृत्रैर्बन्धने निहितम् । ममृवांसम्- म्रियमाणम् । रेभम्- मन्त्रम् । अश्विना- प्राणेशौ ।
युवम्- युवाम् । उदैरयतम्- उत्तारितवन्तौ । युवम्- युवाम् । सप्तवध्रये- शुष्कसप्तभूमिकादीनाय ।
अत्रये- अग्न्युपासकाय । ऋबीसम्- अपगततेजस्कं पृथिवीद्रव्यम् । तप्तम् । ओमन्वन्तम्-
रक्षाशक्तियुक्तम् । चक्रथुः ॥९॥

युवं श्वेतं पेदवेऽश्विनाश्वं नवभिर्वाजैर्नवती च वाजिनम् ।

चर्कृत्य ददथुर्द्रावयत्सखं भगं न नृभ्यो हव्यं मयोभुवम् ॥ १०.०३९.१०

युवम्- युवाम् । श्वेतम्- शुभ्रम् । नवभिः नवती वाजैः- प्रभूतगतिभिर्युक्तम् । वाजिनम्- संपत्करम् ।
चर्कृत्यम्- कर्मशीलम् । द्रावयत्सखम्- द्रवीभूतसखिहृदयम् । मयोभुवम्- सुखकरम् । हव्यम्-
शोभनाह्वानम् । नृभ्यः- वीरेभ्यः । भगं न- सौभाग्यमिव । अश्वम्- तुरगोपलक्षितप्राणम् । ददथुः-
प्रयच्छतम् ॥१०॥

न तं राजानावदिते कुतश्चन नाहौ अश्नोति दुरितं नकिर्भयम्।

यमश्विना सुहवा रुद्रवर्तनी पुरोरथं कृणुथः पत्न्या सह ॥ १०.०३९.११

यम्। पुरोरथम्- अस्माकं सुमार्गनयनाय पुरोगामिनं रथम्। पत्न्या सह- उषसा विद्यया स्वपत्न्या सह। सुहवा- शोभनाह्वानौ। रुद्रवर्तनी- रुद्रमार्गगौ। राजानौ- रज्जकौ। अदिते- अखण्डप्रकृतिजौ। अश्विना- प्राणेशौ। कृणुथः- कुरुथः। तम्। अंहः दुरितम्- पापम्। भयम्- भीतिः। नकिः अश्नोति- नाश्नाति ॥११॥

आ तेन यातं मनसो जवीयसा रथं यं वामृभवश्चक्रुरश्विना।

यस्य योगे दुहिता जायते दिव उभे अहनी सुदिने विवस्वतः ॥ १०.०३९.१२

अश्विना- हे प्राणेशौ। यम्। वाम्- युवयोः। रथम्- रंहणप्रतीकं स्ववाहनम्। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। ऋभवः- उरु भासमानाश्रितिकरणाः। चक्रथुः। यस्य। योगे। दिवो दुहिता- चिदाकाशजा उषा विद्या। जायते। विवस्वतः- आत्मसूर्यात्। उभे अहनी- अभ्युदयनिःश्रेयसे च। सुदिने- शोभने जाते। तेन। मनसो जवीयसा- मनसो वेगसंपन्नेन। रथेन। आ यातम्- आगच्छतम् ॥१२॥

ता वर्तिर्यातं जयुषा वि पर्वतमपिन्वतं शयवे धेनुमश्विना।

वृकस्य चिद्वर्तिकामन्तरास्याद्युवं शचीभिर्ग्रसिताममुञ्चतम् ॥ १०.०३९.१३

ता- तादृशौ। अश्विना- प्राणेशौ। युवाम्। जयुषा- जयशीलेन रथेन। पर्वतम्- आशरीरम्। वि यातम्- विशेषेण व्याप्तम्। शयवे- निद्रिताय प्रज्ञारहितायेति भावः। प्रबोधनार्थम्। धेनुम्- चिद्वर्तिकम्। अपिन्वतम्- पूरयतम्। वृकस्य- हिंसकस्य। आस्यादन्तः- मुखात्। ग्रसिताम्। वर्तिकाम्- पक्षिणीं मुमुक्षुप्रतीकभूताम्। शचीभिः- प्रज्ञाभिः। अमुञ्चतम् ॥१३॥

एतं वां स्तोममश्विनावकर्मातक्षाम भृगवो न रथम्।

न्यमृक्षाम योषणां न मर्ये नित्यं न सूनूं तनयं दधानाः ॥ १०.०३९.१४

अश्विनौ- हे प्राणेशौ । वाम्- युवयोः । एतं स्तोमम्- इमं मन्त्रम् । अकर्म- अकुर्म । भृगवः-
ऋभवश्चित्किरणाः । न रथम्- भवद्वाहनमिव । अतक्षामः- वयं मन्त्रं संस्कृतवन्तः । मर्ये- पत्ये ।
योषणाम्- पत्नीम् । न- इव । न्यमृक्षाम- संस्कृतवन्तः । तनयम्- पुत्रम् । न- इव । सूनुम्-
रसनिष्पत्तिम् । नित्यम् । दधानाः- धृतवन्तः ॥१४ ॥